

{ אז נדברו }

פרשת נצבים תשע"ח | גליון מספר: 390 | לסדר: "כי קרוב אליך.. מאד" !!

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל,

להערות והערות:

a8447168@gmail.com

גיליון זה נתרם והוקדש לזכות

הרב **יעקב דב בן לאה** הי"ד

להצלחה בכל העניינים, יזכה

להיכתב לחיים טובים ולשלום

בזה יום הדין, פרנסה בנקל, ימלא

ה' משאלות לבו לטובה אמון.

--

ניתן לקבל גיליונות בודדים בלבד
(לא לשיבות)

בכתובת חזון איש 34 פינת דסלר,
משפחת דרייפוס.

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

"שלח אצבע..." תוריד את האצבע... תפסיק להצביע על אחרים...

ההפטרה של יום הכיפורים מדברת על תשובה... יש שם תוכחה איך עושים תשובה ובעיקר איך לא עושים תשובה... אבל יש שם פסוק אחד מאוד תובעני... שפעם ראשונה הבנתי אותו...

הנביא ישעיה מוכיח את ישראל ואומר להם: הלא זה צום אבחרהו פתח חרצובות רשע ושלח רצוצים חפשי... אז תקרא וה' יענה... אם תסיר מתוכך מוטה **שלח אצבע ודבר און!!!** משום מה התעניינתי ועיינתי מה פירוש המילולי של המילים: "שלח אצבע ודבר און..." והייתי בההלם: "פירושו הוא: **תוריד את האצבע!!!! תפסיק להצביע על אנשים ולדבר און!!!!**"

הנביא מוכיח את ישראל ואומר להם: אתם כל היום עסוקים בלהצביע על אחרים... להצביע על בעיות של אחרים... להגיד שהם חוטאים... הם לא בסדר... די... שלח אצבע ודבר און! תוריד את האצבע ותפסיק לדבר און על כולם!! תתחיל להצביע על עצמך. תתחיל לחנך את עצמך.

אוי אוי אוי... הסמקתי כולי מבושה... מה אומר ומה אדבר... מי הראשון שצריך להפנים את הפסוק הזה?? אם לא כתב השורות בכבודו ובעצמו!!! שכל השנה כולה מצביע על כולם... נותן מוסר לכולם... ומרגיש שהוא דוהר על הסוס... מגיע ליום הכיפורים ומרגיש שהוא מתקן את כל העולם... ואז בבת אחת ישעיהו הנביא מוריד אותו מהסוס ואומר לו: שלח אצבע... תוריד את האצבע שלך... תפסיק לחנך את העולם... תתחיל להצביע על עצמך... **אז זאת למודע:** שאם יש מישהו שקרא במשך השנה גיליון זה... והיה נראה לו לרגע אחד שכותב השורות חש מעצמו מושלם ופונה אליו מרום מדרגתו ונותן לו מוסר... **אז אנא!!! קבל את סליחתי... ואני מודיע בזאת וחוזר ומבהיר מידי שנה:** כל נושא שנכתב כאן בגיליון זה... נכתב **נטו ממגרש ההתמודדות!!!!** שום דבר שנכתב כאן לא מגיע ממישהו שעבר כבר את גן המבוכה!!! והוא מצביע על אחרים ומורה להם תשוננו... **חס ושלום!!!!** הכל נכתב נטו מזירת ההתמודדות!!! ומהסיבה הזו ישנם נושאים שנכתבים בגיליון זה יותר ויש נושאים שפחות... ויש שמתקשרים ושואלים למה...?? למה אתה כותב כ"כ הרבה שמירת העיניים?? למה אתה כותב כ"כ הרבה על קשר עם ה'?? מצטער... מה אעשה שאני כותב מהמגרש!!! אז הנושאים פחות או יותר משתנים לפי ההתפתחויות של המגרש... אם הייתי אדם גדול שאוחז לו אי שם לעילא לעילא מכל הניסיונות של בני דורנו... ולא נותר לי אלא להצביע לאחרים ולומר להם זה הדרך תלכו בה... כאן הייתי צריך לבדוק אובייקטיבית מה צריך להגיד... אז זה שלא!!!! כל מה שנכתב בגיליון זה... האצבע מכוונת אל הכותב עצמו. והוא ממש באמצע להתמודד ולהשיב ללב את הדברים שהוא כותב אמנם בבחינת וידעת היום. אבל בעיצומה של עבודת והשבות על לבבך. כך שאם פעם כתבתי בחריפות וגרמתי לך להסמיק... תדע לך שגם אני הסמקתי איתך... אנחנו חברים... **נא לזכור זאת!!! תזכורת שנתית!!!**

עכ"פ אחרי שהנביא ישעיה אומר שלח אצבע ודבר און... אחרי שתוריד את האצבע... ממשיך ישעיה הנביא ואומר: אתה רוצה כן להצביע?? בבקשה: הלא פרוס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערום וכיסיתו ומבשרך אל תתעלם, **מה אומר פה ישעיה הנביא?** אתה ביקורתית? אתה אחד כזה שיש לך נטיה כן להצביע על אחרים...? לראות את החסרונות שלהם?? ולהתערב להם בחיים?? בבקשה!!! יש!!! יש הרבה אנשים שהיו שמחים שתצביע עליהם ותראה מה שחסר להם ותתערב להם בחיים... תתחיל להצביע על הרעבים... על העניים... על נפש נענה... כן... תראה מה חסר ותכנס להם לחיים ותוציא אותם מהמיצר... תסלח לי: **אני מכיר כמה וכמה אנשים ביקורתיים מאוד!!!** שתמיד היו יודעים להצביע רק על חסרונות ובעיות. ותמיד ידעו לפסול אנשים... **והנה!!! יום אחד הבן אדם** תפס את עצמו לידים ועשה מהפך מאה שמונים מעלות... ולקח את **אותה תכונה** ביקורתית ובלתי נסבלת... והסיט וניווט אותה עם כל העוצמה למקום של נתינה!!! הבן אדם התהפך מאדם הכי ביקורתי... שרואה רק שלילי... ורק רע... לאדם הכי שופע... והכי טוב... והבעל חסד הכי גדול שיש. **וההסבר מאוד פשוט:** לאדם הזה יש תכונה **להצביע על חסרונות!!! לראות חסרונות!!!**

עכשיו הלאה... מה עושים עם זה?? נו... הצבעת על חסרון... מצאת חסרון... נו... עכשיו מה? **מה אתה עושה עם החסרון הזה??** אז בהתחלה הוא היה משתמש עם התכונה הזו לרעה... שלח אצבע ודבר און... הוא היה מצביע על כל החסרונות ומדבר און על כל העולם... **אבל!!! ברגע שהוא תפס את עצמו...** הוא פשוט לקח את אותה אצבע ביקורתית... והוא לא הוריד אותה!! הוא המשיך להצביע... אבל על מי?? הלא פרוס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערום וכיסיתו ומבשרך לא תתעלם... "את אותה ביקורתית הוא לקח לראות **מה חסר** ליהודי ולהשלים את החסר שלו... אתה מבין?? אפשר לראות **חסרונות!!!** ובאותה מידה אפשר לראות **מה חסר!!! זה הכל!!!** זה כבר עניין של בחירה... כן... בשביל לראות מה חסר ליהודי... בשביל זה צריך חוש... חוש ביקורתי... חוש שמזהה חסר... החוש הזה הרבה פעמים שבו אצל אנשים ביקורתיים שלא יודעים מה לעשות עם החוש הזה... והם כל הזמן עסוקים בשלוח אצבע ולדבר און... **חבל!!!** יש כ"כ הרבה יהודים שחסר להם... ואתה!! ורק אתה עם התכונה שלך הזו יכול לעזור להם ולהושיע אותם... שלח אצבע מלדבר און... ותסיט אותה ל"הלא פרוס לרעב לחמך... אתה יכול לתפוס טרמפ גם על תשובה וגם על צדקה... תחזור בתשובה על האצבע המאשימה והבלתי נסבלת שלך... ותגייס אותה עם כל הכח לצדקה!! לנתינה!!! זה פשוט עניין של איכות חיים... מומלץ בחום... אני מבטיח לך שכלל ישראל יסתדר בלי הביקורת שלך... מבטיח לך!!! אבל הרבה הרבה "נפשות נענות" מחכות לך... הרבה הרבה צעירים נדכאים מחכים לתשומת שלך... קדימה... ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע וזרח בחושך אורך...

סדר במחשבות... מה העבויידה ביום שאחרי ראש השנה???

התנצלות: עקב תקלה, ההדפסה של החוברת
התעכבה, וב"ה כעת ניתן לקנות בס"ד את
הקונטרס

בשובי לירושלים ח"ג

הנקרא: "ואומר להם תטהרו"

ובו ליקוט של פרקים נבחרים ממדור **הלכה**
בקרוב ממש למעשה

בעבודות ובנעשה בבית חיינו בימים אלו.
בשילוב מושגים תורניים שתמיד טוב לדעת
אותם..

ניתן לקבל את החוברת גם במייל.

מוקדי המכירה כדלהלן:

ירושלים:

מרכז העיר: רחוב נחמיה 10.

הרמ"א: רוממה: 0527682281

בית וגן: הרב פרנק 29 קומה ב'

נווה עקב: 0527171721

אזור רמות רובין: 47 קומה ב'

ביתר עילית: גבעה ב' (רמי לוי) 0548450998

בני ברק: קבוץ גליות 9

משפחת בויס: רחוב השלושה 11.

חזון איש: 34 (פינת דסלר מ' דיינס) 0527117271 (ניתן

לקבל גיליונות **יחידים** מידי שבוע בכתובת זו)

בית שמש: נהר הירדן 9 רמה ב', מ' צוויבל.

אשדוד: 0504120311

אלעד: 0548418684

קרית ספר: מרומי שדה 3 052-7174781

ברכפלד: 0533109169 (עטרת שלמה)

גרין פארק: 0527644795

אופקים: שפירא 0534112035

נתביבות: 0548473542

צפון:

חיפה: הדר, שכפולית רחוב ביתר.

נו"ש: 4 נתיבה 81 משפחת זלושינסקי

רכסים: הורדים 4 מ' קריצ'ר לתאם 0548415410

כרמאל: 0527136165 משפחת שטיימן.

חדש'א: צמת 04-6970339

חדש'א: חדרה: 058-3238157

נצרת עילית: הר יונה- ויזר 054-8431731

ותשובה... - ניתן לקנות את הספר "וימאן":
לפרטים יש להתקשר:

0548446691 0527683095

ותמלחה... ניתן לקנות ספר אהבתי, העוסק
בענייני התפילה, יצירת קשר ופתיחות רגשית
מול אבינו שבשמים.

במוקדים הנ"ל.

אחד הדברים שבתור ילד קטן תמיד לא הבנתי... בראש השנה הייתי הולך עם אמא שלי לתשליך... הגענו לבאר... השלכנו
שם את כל העבירות. ורקנתי את כל הכיסים... כל הטישויים.. אמא הסבירה לי שזהו... סיימנו עם העבירות. אנחנו משאירים
אותם פה והזרים הבייתה נקיים בלי עבירות... זהו... כעת אפשר לאכול עוגת דבש... דף חדש... שנה טובה ומתוקה...

והנה! רק נגמר ראש השנה... ומה קורה?? מיד אנחנו נכנסים לעשרת ימי תשובה...! ?

רגע... מה הקשר תשובה? העבירות כבר ממזמן זורמות להם אי שם באחד הנחלים שזורמים לים התיכון?? **זה לא צחוק!!!**
השאלה הזו היא שאלתית!!! נכון אמנם שבתור ילד שאלתי את זה בייחס לתשליך... נו... עם השאלה בייחס לתשליך אנחנו
עוד מסתדרים... כולנו מבינים שזה בסה"כ מנהג... וזה רק לעורר את הלב... ומי שהתשובה שלו תתחיל ותגמר בתשליך... זה
שווה כמו אחד ששאב "מים שלנו" בלי לאפות מצות... אז בייחס לתשליך זה לא השאלה... **אבל מה בכל זאת השאלה**
הגדולה... סוף סוף יש מאמרי חז"ל מפורשים שברגע שעם ישראל תוקעים בשופר הקב"ה מוחל על כל עוונותיהם, ובטוחים
שיעשה להם נס... בקיצור: בראש השנה נעשית מחילה מאוד משמעותית...

א"כ מה באמת ההיגיון להתחיל עכשיו עשרת ימי תשובה?? בשלמא אם עשרת ימי תשובה היו מתחילים לפני ר"ה הייתי
מבין... אבל אחרי ראש השנה... הקב"ה כבר מחל??

תביאור בזה הוא כך: אחרי ראש השנה יתכן שאתה כבר מסודר!! יתכן שאתה כבר יכול להיות רגוע... יתכן שהקב"ה כבר מחל
לך על כל העבירות... יתכן שהוא כבר השליך את כככל החטאים שלך למצולות ים... נניח שעקרונית אתה כבר יכול להיות
מחוץ לתמונה... עקרונית יתכן שאתה כבר יכול לברוח הבייתה ולהתחיל את השנה...

אבל חכה!!! רגע רגע... אדוני... תהיה בן אדם... מה עם הרבש"ע??!! ?

נכון שאתה... מבחינתך הוצאת את כל הזבל החוצה... אתה מצידך שפכת את כל הביוב בנהר... אבל תחשוב שניה על
הרבש"ע... מה עם העולם שלו?? הוא נשאר מטונף מכל העבירות שלך... **נראה לך שזה אנושי להוציא את הזבל החוצה...**
ולברוח???

מה... אתה ילד קטן...?? אני כשהייתי ילד קטן... אמא שלי פעם ביקשה ממני להוריד את הפח והתעצלתי ללכת עד
הצפרדע... מה עשיתי?? פתחתי את החלון... ויפן כה וכה וירא כי אין איש... והופה!! זרקתי את הפח מהחלון... סגרתי מהר
את החלון והמשכתי הלאה... (עד האסיפת דירים ששם התגלה הברוש המסתורי שמטנף את חצר הבנין...) ככה מתנהג ילד קטן חסר
אחריות וחסר מכוונות מינימלית... אבל כל מבוגר מבין שאדם שמפנה את הפח זבל... גם אם הוא ממש "לא מפחד" שיגנבו
לו את זה... והוא ממש "מוותר" על זה... אבל הוא מבין שצריך לגלות מכוונות ולפנות בעצמו את המפגע בלי להשאיר
עקבות...

זה העבודה שלנו בעשרת ימי תשובה!!!

בראש השנה היינו עסוקים בלהמליך את הקב"ה... היינו עסוקים בלהתאחד עם הקב"ה ולהיות חלק ממנו... וברגע שעשינו
את זה והתאחדנו איתו ונהיינו אחד איתו... הקב"ה מצידו מחל לנו על כל העבירות... כלומר כך: העבירות אמנם ישנם!!!
הקלקול קיים וישנו!!! אבל הקב"ה פטר אותנו מזה... הוא לקח את זה על אחריותו... זה כבר לא קשור אלינו... זה כבר על
חשבון הקב"ה... ברגע שקבלנו על עצמנו את מלכותו הוא מחל על כל עוונותינו ואמר לנו שנשאיר את הזבל אצלו והוא כבר
יטפל בזה... הוא כבר ידיח את הכלים... הוא כבר יוריד מהשלחן... **אבל כאן מתחילה האכפתיות האישית שלנו!! הרגש**
החדדי שלי בייחס לאבינו שבשמים... רגע... הקב"ה ריחם עלי... אבל אני לא מרחם עליו???

הקב"ה ריחם עלי שאני יכול להתפטר מהזבל שלי... נו... ו... ועכשיו?? העולם של הקב"ה מלא בזבל שלי?? זו צורה?? זו
התנהגות?? אז זהו שלא!!!!

אבא שבשמים... אני מבטיח לך: בעשרת ימי תשובה האלו אני לא אנוח ולא אשקוט... אני אפישל שרוולים ואני אעשה את
כל מה שאני יכול כדי לנקות לך את העולם שאני לכלכתי אותו במו ידי... אני אעשה את שלי... ואתה תגמור בעדי...

יש הבדל עצום בין הסליחות שלפני ראש השנה!!! לסליחות שאחרי ראש השנה!!!

בערב ראש השנה אנחנו מפחדים על העור שלנו... כי עוונותי עברו ראשי כמשיא כבד יכבדו ממני... אני סוחב על עצמי את כל
הזבל... יש עלי רשימה שלימה של דוחות... פחד פחדים...
בערב ראש השנה אנחנו נבקש סליחה מרוב פחד... ה' תסלח לי... אני מפחד שתעניש אותי...

ככה זה עד ראש השנה... בראש השנה אנחנו נתקע בשופר... ואם רק לא נתנגד לקב"ה יתמלא עלינו ברחמים... וזהו... אני
סולח לך... רק תקבל על עצמך עול מלכות שמים... ואתה מוחל... תשאיר לי את כל הזבל... זה מה שיקרה בראש השנה!!!
ואז יתחילו עשרת ימי תשובה... כעת מתחילים סליחות במגנינה אחרת לגמרי...

אבא שבשמים... באור פניך יהלכון... באור פני מלך חיים... תודה לך ה' שמחלת לי על כל העבירות... תודה לך שלקחת ממני
את כל הטינופת... **אבל לא רק אתה אבא שלי!!! אלא גם אני הבן שלך...** וקשה לי לחשוב שהשארתי לך להוריד לבד
מהשולחן ולשטוף לבד את הכלים... ואני כעת מתגייס בכל הכוחות להיות שותף בניקיון שאתה לקחת על עצמך... בעשרת
ימי תשובה אנחנו עסוקים לנקות יחד עם הקב"ה מתוך מאור פנים לחפש דרכינו ולתקן את עיוונתנו... כדי שנוכל להתחיל דף
חדש באמת... לא רק אנחנו... אלא גם מלכות שמים שנפגמה בעוונותינו ונוכל להתחיל דף נקי יותר...

כאן חשוב להדגיש: המסר שכתוב כאן הוא מה שנקרא **"לרציניים בלבד!!!"** זה לא חגיגה... זה לא שמגיע בראש השנה
ופתאום איכשהו הכל נמחל ללא הודעה מוקדמת... **לא!!! זה לא עובד ככה!!!** אלא מאי?? מי שמגיע לראש השנה ברצינות
אמיתית ומשליך את עצמו מנגד... ומציב את כתרו של המלך בראש מעייניו מתוך הכרה שזה כל תפקידי בעולמי... זו סיבה
למחילת עוונות!!! כי בזה אני מתבטל לה... וכל התיק שלי עובר לידי של הקב"ה... **אבל היא היא!!!** אם אני באמת מבטל
לקב"ה... אז בעשרת ימי תשובה זה הזמן להתחיל ברוגע ובשלמות נפש לנקות יחד עם הקב"ה את העבירות שלי... **אמנם זו**
קצת מדרגה!!! אבל אם קצת נתאמץ נוכל לכה"פ להיאחז בזה... לצאת מהקטנות שלנו... לצאת מהקופסא... ואם בימים אלו
שלפני ראש השנה הלחץ משתק אותך... אז תאמץ את האמת הזו!!! אין לך הרבה ברירה... אתה חייב להידגע... והדרך
היחידה שלך להידגע זה לעזוב כעת הכל בצד... ולעסוק בר"ה רק במלכות שמים... ואחרי ר"ה תתחיל לאט לאט לתקן מה
שצריך...

ראש השנה יום הולדת... אבל איפה הבלונים?

באופן עקרוני ראש השנה אמור להיות יום מאוד שמח... אל תשכח... זה יום ההולדת של האדם... ביום הזה אנחנו אמורים לתלות בלונים... להגיש עוגת יום הולדת חגיגית... עם נרות... ואפילו לחלק פעקאלאן... (לך תדע... אולי גם להרים כסא התשע"ח פעמים... ואחד לשנה הבאה התשע"ט)

חוץ מזה... חכה... זה לא נגמר רק ביום הולדת... אל תשכח שביום הזה גם היה יום הנישואין של אדם וחווה... על היום הזה נאמר: שמח תשמח רעים האהובים כשמחך יצורך בגן עדן מקדם... **זאת אומרת**: בראש השנה צריך שתי עוגות!!! עוגה אחת ליום הולדת... והעוגה שניה נ... אז למה תכל'ס זה לא ככה??? למה תכל'ס... כולנו יודעים שראש השנה זה יום רציני... יום הדין... וספרי חיים וספרי מתים פתוחים לפנינו... ולא מתאים לומר הלל... וצריך רחמי שמים מרובים???

הרי זה אמור להיות יום טוב... יום חגיגי???

התשובה פשוטה מאוד: נכון!!! ראש השנה היה באמת אמור להיות יום שמח... רק אל תשאל... באמצע השמחה הגדולה קרה מאורע מאוד מצער... שהשבית את כל השמחה... עצר את כל החגיגה... כן... אל תשכח ביום הזה קרה עוד משהו!!! ביום הזה היה **חטא אדם הראשון!!!**

כלומר: לאדם הראשון היו הרבה הספקים ביום הזה... **הוא לא רק** נולד ביום הזה... והוא לא רק התחתן ביום הזה... **הוא הספיק גם לחטא ביום הזה!!! את חטא עץ הדעת!!!! חטא שהמיט מיתה לעולם...**

כן... אם אדם הראשון לא היה חוטא בהחלט ר"ה היה יום הולדת שמח... אבל ברגע שהוא חטא הרי ראש השנה נהפך להיות יום הזכרון- יאראצט... ביום הזה נקנסה מיתה לעולם... ביום זה גם נתקלל העולם... וממילא כל השמחה הגדולה התערבבה ברשימת הקללות שנתקלל אדם וחווה שגם הקללות האלו ירדו לעולם בדיוק ביום הזה...

אי לך ובהתאם לזאת: כשאנחנו מגיעים לראש השנה מידי שנה... יש לנו בהחלט רשימה של אירועים ביום זה... יש יום הולדת... יש יום נישואין... אבל חכה... את כל האירועים האלו אנחנו צריכים לשים בצד... וכעת!!! דבר ראשון... אנחנו צריכים להתמקד בתיקון על חטא אדם הראשון!!!

ואחרי... אחרי שנגמור לתקן... אחרי שנסגור את כל הפניות ואת כל הקצוות ונגיע להבנות איך מתקנים את חטא אדם הראשון... אז נוכל לפתוח שולחן... להרים כוסית... ולהתחיל לחגוג את כל האירועים שקרו ביום הזה... ואז "אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות..." מזל טוב רבש"ע על הולדת בנך... מזל טוב על הנישואין של בנך עם בתך... **כל זה בהמשך היום!!!** אבל כשמגיע ראש השנה??? כעת אנחנו עסוקים בלכבות את השריפה

שקרתה!!! לתקן את החטא שגרם לשמחה שהתערבבה...

ובכן: מה קרה?? מה בכלל היה חטא אדם הראשון...?? ומה זה נוגע אלינו?? איפה זה פוגש אותנו בחיי היום יום?? ובמה זה מתבטא שאנחנו יכולים לתקן את חטא אדם הראשון??

אז כאן כמובן חשוב להבהיר: שאתה מבין לבד שאנחנו לא מסוגלים להבין לגמרי את העומק של חטא אדם הראשון שתפוח עקבו היה מכה לגלגל חמה... אבל מה שכן... סו"ס היות התורה כן מתארת לנו את החטא... אז התורה לא מספרת לנו את זה בשביל שנגיד שאין לנו מושג מה זה ושלום עליך נפש... סו"ס התורה זה הוראה! ואם התורה מציגה בפנינו את החטא, אז זה מה שקרה לפני ערכנו!!! ולמרות שיש לזה רובד הרבה יותר עמוק... אבל עדיין נשאר שזו הנקודה... ואת זה אנחנו צריכים לאמץ בתור תיקון לחטא.

ובכן: מיד אחרי שהקב"ה ברא את אדם הראשון... הקב"ה פנה ואמר לו משפט... **תן דעתך!!! אל תקלקל ותחריב את עולמי**... משפט מוכר... כולנו מכירים את המשפט הזה... אבל **האם פעם התבוננת באמת במשפט הזה?? האם שמת לב באמת מה כתוב במשפט הזה??**

אז ככה: כשהייתי ילד... הייתי משחית את הרכוש של הבית ספר... עד שיום אחד המנהל תפס אותי באזניים וקרא לי לשימוע... ואז הוא נתן לי מוסר והסביר לי... שאסור להשחית ולהרוס... ולמה? כי הקב"ה כבר בבריאת העולם אמר לאדם הראשון: **תן דעתך אל תקלקל ותחריב את עולמי**... ומאז נתקע לי בראש שאדם הראשון היה כנראה שובב כמוני... והוא הסתובב בעולם עם מספריים והתחיל לגזר את כל הפלאקאטים... ולשבור את כל הקירות גבס... ואז הקב"ה עשה לו נו נו נו... תן דעתך... אל תעשה לי פה סקנדלים... אל תשחית לי את העולם... עד כאן הבנה של ילד... **אבל אתה מבין לבד שהגיע הזמן לגדול בשנה**... ואחרי שב"ה כבר הפסקתי להשחית את הרכוש של הבית ספר... הגיע הזמן לקרא את המשפט הזה עוד פעם ולהבין אותו בהבנה הרבה הרבה יותר עמוקה ומשמעותית: פונה הקב"ה לאדם הראשון ואומר לו:

בראתי אותך בשביל שתבצע שליחות מסוימת בעולם!!! אז בבקשה:

תן דעתך!!!! תתרכז!!! תתמקד בשליחות שלך בעולם!!! כי אם אתה לא תתן דעתך... אם אתה תסיח דעתך ותתעסק עם כל מיני דברים אחרים... הרי **בזה עצמו!!!** אתה תקלקל ותחריב את עולמי!!!!!! הבנת?? **תן דעתך----אל תקלקל ותחריב את עולמי!!!!!!**

הקלקול והחורבן הגדול ביותר בעולם זה היסח הדעת... אי נתינת דעת במשימות המוטלות עלי זה הקלקול והחורבן הגדול ביותר בעולם!!!

לא צריך לקחת פטיש ולנתץ בשביל לקלקל את העולם... לא צריך לזרוק פצצת אטום בשביל להחריב את העולם... מספיק שכל אחד מהנבראים מסיח דעת ממה שמוטל עליו לעשות בשליחותו ו... זהו... אויס עולם!!! העולם מתקלקל מעצמו... נחרב מעצמו... אין מה להחריב... כי עולם חרוב החרבת... קמח טחון טחנת... העולם נחרב מבפנים...

והרי היסוד הזה הוא כ"כ פשוט וכ"כ ניכר לעין... סליחה על השאלה: בעולם שלנו יש אחוז מסוים של שיכורים ומסוממים **שדופקים** את הראש... ויש עוד אחוז מסוים של אנשים ש... חלילה... הם **לא דופקים את הראש**... הם אנשים אינטלגנטיים... רק מה... הם רק **מסיחים את הראש!!!** במקום להסתכל ימינה ושמאלה ולבדוק מה אני צריך לעשות... הוא פשוט בורח לוואצפ... ומסתכל כמה עידכונים חדשים הגיעו בחמש דקות האחרונות... **... ו... ותגיד לי בכנות: מי הורס את העולם יותר???** הכמה טפשים הבוודדים שדופקים את הראש?? או אלה שמסיחים את הראש?? מי אשם בכל התאונות דרכים... האם השיכורים שדופקים את הראש או האינטלגנטיים שמסיחים את הראש? מי הוא זה שחיי המשפחה שלו נהרסים עד היסוד?... ההומלס שדפק לעצמו מעיקרא את החיים ואף פעם לא התחיל לחיות...? או החברים שלנו שבנו משפחה מפוארת בעשר אצבעות... ולאט לאט עם הזמן הם פשוט מתרגלים להסיח דעת והלב שלהם מוסח והראש שלהם מוסח מחיי המשפחה הנורמליים??

הנה לך: תן דעתך... אל תקלקל ותחריב את עולמי!!!!!!

היסח הדעת מהחיים בעצמם הוא הקלקול והחורבן הגדול ביותר שהורס את העולם!!! יותר מהפצצה הגרעינית הגדולה בתבל!!

וכאן טמון חוסר הבנה בסיסי שלנו שזה עולה לנו במחיר החיים... כשמדברים איתנו על פגעי הטכנולוגיה... עד כמה זה חמור ונורא ואוי אוי... בדרך כלל הנושא מתמקד ב-עד כמה זה אביזרייהו דערייות... עד כמה אפשר לרדת עם זה לשאול תחתית ולעבור על כל העבירות שבתורה... **וברגע שזה הנושא!!!!** אז כאן כבר אפשר להתווכח... כאן כבר אפשר לעשות חסימות... ולהתעצבן על הרבנים שהם לא מספיק מעודדים את זה וכו' וכו'... ומה הבעיה בזה? ואין בזה כלום... בסה"כ לקבל הודעות... בסה"כ אפשרות לצלם... מה?? מה יש???

וביננו... רוב הציבור השטחי והרדוד הוא באמת מוגבל בשכלו!!! ואי אפשר לצפות ממנו שיבין באמת מה הבעיה בזה!!!!!! ולכן אל תצפה שהמנגינה תשתנה... המאבק נגד האינטרנט תמיד ישאר ברובד הזה... ברמה הזו... ותמיד הטענה תהיה שעיקר הבעיה היא הגלישה באתרים פסולים... ועבירות... ולשון הרע וכו' וכו'... ותמיד יהיו את האלו שיטענו ד"אי משום הא לא איריא..." אבל כאן... בגיליון זה... שזכיתי וחלק מהקוראים שלו הם בני תורה שקצת יותר מבינים עניין... והם השרידיים אשר ה' קורא שעדיין מהלכים עם הטלאי הצהוב הזה שמכריז: לנו אין אינטרנט בכלל!!!! (יש קצת שעונדים את הטלאי הזה באווה... אבל הרוב כבר מתביישים בזה... וחבל...) אז עם ציבור האיכותי הזה ניתן עדיין לדבר ברמה קצת יותר גבוהה ולקרא לחולה בשמו האמיתי... ותרשה לי אחת ולתמיד להעמיד אותך מול הבעיה האמיתית האמיתית האמיתית:

תעזבו את זה... תפסיק לברוח... **תן דעתך!!!** יש לך תפקיד... תתחיל לחשוב מה מוטל עליך בעולם הזה!!! ואותו אחד לא נותן דעתו... ואז מה קורה... הוא מקלקל ומחריב את עולמו הפנימי... כי ברגע שהבטרייה של המכשיר נגמרת... או ש-די... יום אחד נמאס לו כבר לנבור שם... מה נשאר ממנו?? אישיות ריקה!!! מקולקלת!!! מרוסקת!!! חסרת כל טעם וסיפוק בחיים!!!

אחד הנתונים המזעזעים ביותר... מן ר' חיים קנייבסקי שליט"א מקבל מידי שנה רבבות של קוויטלאך על כל הצרות של כלל ישראל... תנחש מה הקוויטל הכי מצוי?? **חוסר סיפוק!!!!** זאת אומרת: מסתובבים בעולמו של הקב"ה רבבות נשמות מקולקלות וחרבות!!! ממה?? ממחוסר חמור ב- **תן דעתך!!!!** חסר להם את ה-תן דעתך... וממילא העולם הפנימי שלהם מרוסק מקולקל וחרב... ומי בוכה?? מי מצטער?? מי המפסיד הגדול?? אבא שבשמים!!! הוא ברא את העולם הפנימי שלך!!! הוא ברא את העולם העשיר של הנפש שלך שמלא בכל טוב... הוא ברא אותך... בשבילך נברא העולם... אתה כל העולם בשבילו... הוא ייעד אותך לגדולות... והנה עיניו רואות וכלות איך אתה לוקח את העולם היפה הזה ומקלקל ומחריב אותו בהיסח הדעת...

למה?? למה אתה עושה ככה לאביך שבשמים??

תן לו! תן לו מתנת יום הולדת! תקבל על עצמך להתנתק מכל היסח הדעת ולהתחיל לתת את הדעת לעולם הפנימי שלך... לשליחות האישית שלך בעולם... לכה"פ להתחיל לחשוב מה השליחות שלי בעולם... להתחיל לפתוח את הנושא הזה... אל דאגה... אם אנחנו מצידנו ניתן את הדעת!!! את ההמשך הקב"ה יעשה... על מה צריך לתת את הדעת?? (כאן חשוב להדגיש: היסח הדעת לא חייב להיות רק דרך אינטרנט... יש גם היסח הדעת תורני... מה שנקרא השקפה!!! עומד לך בן אדם ומתעסק מהבוקר עד הלילה בנושאי השקפה השקפה השקפה... זה גם סוג של היסח הדעת!!! שכן אדם יכול להישאר כל החיים מנותק מהעבודה הפנימית שלו... העיקר שהוא יודע השקפה ומדבר השקפה ויודע למה כולם טועים חוץ ממנו...)

בא נחליט שבראש השנה הזה אני מגיע לאבא שבשמים ונותן לו מתנה מיוחדת: **מתנה ששמה דעת!!!!** עד היום הדעת שלי הייתה מפוזרת ומפורדת בכלי מיני הסחות דעת למיניהם... והשנה אני רוצה לתת לך את הדעת שלי!!!! ובינינו... לכל אחד מאיתנו ברמה שלו יש את ההיסח דעת שלו... ולכל אחד מאיתנו יש מה להשתפר בזה... זו המתנה הגדולה ביותר שאנחנו יכולים לתת לאבינו שבשמים... אם את זה ניתן לקב"ה בראש השנה... כעת נתקן חטא אדם הראשון... **וכעת ניתן להתחיל לחגוג את יום ההולדת... מזל טוב רבש"ע... על הולדת בנך...**

להתנתק מכל מידע שלא נוגע אלי!!! אני אשב עם עצמי בזה יום הדין ואסיק מסקנות מה השליחות שלי בעולם... מה המשימות שהקב"ה מטיל עלי בתפקידי בעולם... ואני נותן את דעתי למשימות האלו!!! וזה כבר עניין אישי שלך מול הרבש"ע מה להסיק... מה התוצאות... זה לא אומר בהכרח שהמסקנה תהיה שהשליחות שלך בעולם זה לשבת כל היום וללמוד... לא! ממש לא!!! יש לכל אחד שליחות משלו... אבל מה שכן בטוח... שלשבת כל היום ולהקשיב לשטויות של כל הציתוקים שמתקשרים אלינו... זה ודאי לא השליחות שלך בעולם... זה נטו הדעת שתפקידו להסיח את דעתך מ--תן דעתך שהקב"ה תובע ממך!!!

ואולי כאן המקום... לישא קינה ולבכות על הקלקול והחורבן של עולמו של הקב"ה כתוצאה מהטכנולוגיה שהסיחה לנו את הדעת... אולי בתור תכלה שנה וקללותיה זה המקום לקונן ולבכות על זה אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם... היום כמעט כל צעיר שני בן חמש עשרה או שש עשרה... אתה כבר יכול לראות את הקלקול בנפש שלו... (אני לא מדבר על קלקול רוחני...) אתה רואה אישיות מסובכת... אישיות מוסחת... אתה רואה **תוכנה מקולקלת!!!!** היום כמעט כל הבעיות שלנו זה בעיות רגשיות... העולם הפנימי של הנפש שלנו מקולקל וחרב... והולכים כל היום לטיפולים רגשיים (במקרה הטוב) ומנסים להבין מה יש לו... לילד הזה... מה מפריע לו... למה אין לו טיפת סיפוק בחיים?? למה הוא לא מסתדר עם עצמו?? למה הוא מחפש את עצמו ולא מוצא??

מה אתה רוצה... מה לא מובן??

הקב"ה נתן לנו עולם וציוה אותנו: **תן דעתך!!!** תתמקד במשימות המוטלות עליך!!! כי אם לא כן... בזה עצמו!!! בעצם הסחת הדעת הזו אתה מקלקל ומחריב את עולמי... אתה מחריב את העולם הפנימי שלך!!! אתה מחריב לי את האישיות שלך!!! בדוק ומנוסה (עם אחריות... ניתן להציג מסמך זה בקופון... הנחה של 10 אחוז): כל אמא בישראל שהילד שלה נידנד לה... והיא לא התייחסה אליו כי העיניים שלה היו בסמארטפון... על כל שעה כזו שהיא **לא נתנה דעתה** לילד שלה... היא תשלם על זה בהמשך!!! בהסתבכויות הרגשיות שלו... ובאבחונים מה עובר עליו... וכולנו מבינים שזה לא עונש!! זה פשוט **קלקול**... הקב"ה ציוה אותה **תני דעתך!!!** יש לך ילד... יש לך כעת שליחות לגדל את בנך... והיא **לא נתנה דעתה**... מה הפלא שהעולם הפנימי שלו **התקלקל ונחרב**... הנפש שלו מקולקלת וחרבה... הוא מחפש את עצמו ולא מוצא...

יושב לו צעיר עם התואם כשר שלו ונובר שם... ברגעים אלו הקב"ה פונה אליך בדיוק כמו שהוא פנה לאדם הראשון בשעתו... הקב"ה פונה אליך ואומר לך: **תן דעתך!!!** תתן את הדעת שלך בשליחות שמוטלת עליך בעולם... למה אתה מסיח דעת ממה שאתה צריך לעשות... (מה שזה יהיה... אני מתעקש לא להגיד שהתפקיד שלו זה לשבת וללמוד... כי זה לא הנקודה פה... אנחנו לא נמצאים כעת בחג השבועות שעוסק בתורה... אנחנו כעת בראש השנה שכעת מדברים על עצם החיים... על עצם שליחותו של האדם בעולם... ולהתעסק עם ססתם דברים... זה לא בעיה בתורה... זה בעיה בשליחות ששמה אדם...) והקב"ה מתחנן אליך: די...

נקודת הבעיה הפנימית של האינטרנט זה לא העבירות ולא הטומאה ולא הלכלוך ולא הלשון הרע שיש שם לא!!! לא זו הנקודה!!!

יש פה משהו הרבה יותר עמוק ומהותי ובסיסי:

נקודת החורבן של האינטרנט זה בדיוק הנקודה של חטא אדם הראשון!!!

עץ הדעת!!! הקב"ה מסר בידיים של האדם את העולם ואמר לו: **תן דעתך!!!** תמקד את הדעת שלך רק במה שנוגע לשליחות שלך... שאם לא כן... **בזה עצמו!!!** בעצם ההיסח הדעת הזה אתה מקלקל ומחריב את עולמי... ולכן אני מצווה אותך: אל תאכל מעץ הדעת!!! **למה??** כי אם תאכל ממנו... אתה באמת תדע דברים חדשים... אבל היות והדברים האלו לא נוגעים אליך... לא נוגעים למעשה למשימה שלך בחיים... אז זה הקלקול הגדול ביותר לעולם הפנימי שלך... **זה בדיוק מה שקרה**... האדם עבר על ציווי ה' וכן אכל מעץ הדעת ומאז הוא נחשף **לדעת** ולמידע שלא נוגעים אליו... זה הוציא אותו מהעולם... כן... כשאדם נחשף למידע שלא נוגע לעולם הפנימי שלו... התוצאה הישירה שהוא יוצא מהעולם שלו- קרי מוות!!! **נקודת החטא הייתה חשיפה למידע זר שלא נוגע לשליחות של האדם בעולם!!!**

ואי לכך ובהתאם לזאת: אם בראש השנה אנחנו רוצים לחגוג את יום ההולדת של האדם ואת יום הנישואין שלו... דבר ראשון: אנחנו צריכים לתקן את חטא אדם הראשון... לקבל על עצמנו את הקבלה הבסיסית: **תן דעתך!!!** אני מקבל על עצמי להתנתק!!!! ממה?? מכל מידע זר שלא נוגע אלי... לא!!! שלא תבין לא נכון!!! אני לא הולך להיות פאנאט!!! אני לא הולך להיות אדם שמנותק מהעולם שלא מכיר צורת מטבע... לא... מה פתאום... מה הקשר... **מי דיבר על זה??**

אדרבה... אני הולך להיות הבן אדם המוצלח שהדעת שלי תמיד מרוכזת במה שנוגע אלי... יש לי כבוד עצמי שאני לא מבזבז שטח יקר בדיסק קשיח שלי על דואר זבל... אני לא מבזבז רגשות על נושאים ועל ריגושים שלא מקדמים אותי למשימות שמוטלות עלי בחיים!!! ובינינו: מי לא רוצה להיות כזה?? זהו!!! נגמר!!! אני יותר לא מוסח לנושאים אחרים... אני לא אביא על עצמי בידיים הפרעת קשב וריכוז... אני מסיח דעת מכל נושא שלא נוגע אלי ולא מקדם אותי בשליחות שלי בעולם...

זו הקבלה הכי בסיסית בראש השנה!!! לתקן את נקודת החטא של אדם הראשון!!! (כמובן למי שלוקה בזה... וכיום חלק גדול מאיתנו לוקים בהיסח הדעת... ברמות שונות... יש כאלו באינטרנט לא כשר... יש באינטרנט כשר... יש בכל מיני קווי נייטס וקליפים ומתיחות למיניהם... ואם זה האזנה לרדיו... או כל מיני וואצפים למיניהם... שהמכנה המשותף בין החמור ביותר לקל ביותר שכל זה לא נוגע אליך ומסיח דעתך מ--תן דעתך) כל אחד מאיתנו צריך לקבל על עצמו בראש השנה:

אני מקבל על עצמי לא לאכול מעת הדעת!!!

רבש"ע... אתה מחליט עלי!! אתה קובע עלי!!

היה פעם צדיק אחד בעל יסורים... שהוא מצד עצמו לא היה מתלונן על היסורים שהוא עובר... **אבל!!** כל לילה לפני שהוא היה הולך לישון... היה לו מנהג מעניין... הוא היה פונה לקב"ה ומאחל לו...

רבש"ע שיהיה לך לילה טוב!!! שיהיה לך לילה רגוע!!! מה הכוונה??

פשוט מאוד: אם יענקלה שוכב במיטה וסובל מכאבי גב... והוא כבר חצי שעה מחפש תנוחה ולא מוצא... הוא מתהפך ומתהפך ולא מצליח להירדם... אז לא רק הוא עבר לילה קשה... יש עוד מישהו שעבר לילה קשה... מי זה??? הרבש"ע בכבודו ובעצמו!!! סו"ס בכל צורתם לו צר... ואם יהודי לא נרדם בלילה מיסורים... הרי בלילה הוא נדדה גם שנת המלך... אם יש בחור שמרטיב את הכרית בלילה בדמעות... יש עוד מישהו שכביכול לא ישן בלילה... קודשא בריך הוא ושכינתיה... קלני מראשי קלני מזרועי... ממילא אותו צדיק היה מאחל לרבש"ע מידי לילה: רבש"ע: שיהיה לך לילה טוב... שליהודים יהיה לילה טוב... שלא יצטרכו אופטלגין... שלא יצטרכו להזמין אמבולנסים. שכולם ישנו שינת ישרים וזו גם לך יתברך גם לך יהיה לילה טוב... לילה רגוע... בלי להצטער בצער הבנים שלך...

את האיחול הזה שאותו צדיק היה מאחל לקב"ה מידי לילה... הרי אנחנו יכולים לקחת את אותו סוג איחול לברכת **שנה טובה** לרבש"ע...

כן... כולנו עוסקים בלאחל **לעצמנו** שנה טובה... כל אחד מאיתנו זוכר את הקשיים **שהוא עבר** בשנה שעברה... והוא מאוד מאחל **לעצמו** שבשנה הבאה יהיה לי שנה יותר טובה... **אבל חכה!!!** אל תשכח שיש עוד מישהו בתמונה... **גם אבא שבשמים בתמונה!!!** אם לך הייתה שנה קשה... גם לו יתברך הייתה שנה קשה... היה קשה לו לראות אותך סובל... הוא בכה יחד איתך... והצטער יחד איתך... וגם לו מגיע איחול שנה טובה...

כן... על ראש השנה נאמר: כי חק לישראל **משפט לאלוקי יעקב!!!**

מפחיד לומר אבל כתוב כאן שלא רק אנחנו עומדים במשפט... אלא **משפט ל--אלוקי יעקב**... גם אלוקי יעקב בעצמו עומד במשפט...

בטח... אם לקב"ה יש כל כך הרבה בנים אהובים שכולם עומדים למשפט בזה יום הדין... וביום הזה חותם כל יד אדם בו... וכל אחד חורף לעצמו כמו ידיו את הדין איזו שנה תהיה לו... אז גם הוא יתברך כביכול עומד במשפט הזה!!! אבא שבשמים דואג... משתוקק ורוצה שנעזור לו במשפט... שנאפשר לו לתת לנו שנה טובה... ואי לכך: לא נותר לנו אלא לאחל לו יתברך מעומק לב ולברך אותו כר' ישמעאל בן אלישע בשעתו:

רבש"ע אנחנו מברכים אותך שיהיה לך שנה טובה ומתוקה...

שלבנים שלך יהיו חיים טובים ומאושרים... ואז גם אתה יתברך תשמח איתנו... שאף אחד מהבנים שלך לא יסבול ולא יצטער וזו גם אתה יתברך לא תצטער... שהבנים שלך לא יהיו תקועים בשידוכים... ולא ממורמרים... ושהילדים שלך לא ירבו... שלא תצטרך כל היום להפריד בין הניצים... **רבש"ע:** אנו מאחלים לך יתברך שבשנה הקרובה תוביל לחופה את כל הרווקים והרווקות שאתה כל יום בוכה עליהם ומשתתף בצערם... שהשנה הזו תראה את הבנים שלך מסודרים בחיים... באושר וכושר... אנחנו מאחלים לך יתברך שבשנה זו כל הבחורי ישיבות ישבו וילמדו ויהיה להם חשק וגישמאק וחיבור ללימוד... ואז לא תצטרך לבכות כל יום על מי **שאפשר** לו לעסוק בתורה **ואינו** עוסק... שלכל הבחורים יהיה כח ללמוד... שלא יהיה להם קשיים ומשברים... שלא תצטרך לשבת כל יום ולבכות על מי **שאי אפשר** לו לעסוק בתורה ועוסק...

כן!!! כל יהודי שצריך ישועה... שתדע לך: לא רק אתה שומר ומצפה לישועה... לא רק ההורים של מעוכבי השידוכים שומרים ומצפים נו... מתי כבר יגיע הערב הגדול... **לא!!! יש פה עוד מישהו בתמונה!!!** יש פה קל מסתתר... שגם הוא שומר ומצפה לאותו ליל שימורים לקיים הבטחתו ולהוציא כל אחד ואחד מגלותו הפרטית... וגם לו יתברך מגיע איחול מעומק לב: רבש"ע: שיהיה לך קורת רוח בשנה זו... ושיהיה לך רק שמחות וישועות ונחמות עם בניך אהוביך...

יהודי יקר: כן... המצב הכלכלי לא פשוט... הריחיים של עול הפרנסה עומדים על הצוואר ומעיקים... וכולנו מברכים אותך מעומק לב שהשנה הזו תהיה שנת אוסם... שנת אוצר הטוב תפתח לבנו... אבל יש פה עוד מישהו שמגיע לו איחול: **אבא שבשמים בכבודו ובעצמו!!!** שכל פעם שמגיע לך טלפון מלחיץ... או כל פעם שמגיע תאריך פרעון... הוא איתך!! הוא סובל יחד איתך את עול הפרנסה... מצטער יחד איתך... בוכה יחד איתך... רק מסיבות השמורות איתנו... הרי במשך השנה הוא כביכול עומד מאחז כמו קל מסתתר... **אבל בראש השנה???** שאז הכל פתוח... ואז מתגלה המלך בשדה... אז אנחנו פתאום נזכרים שגם אבא שבשמים בתמונה... גם הוא עבר שנה קשה יחד איתך... גם הוא עבר יחד איתך בכל הרגעים הקשים... וממילא: לא נותר לנו אלא להתפלל מעומק לב: **אנא ה'... שיהיה לך שנה טובה!!!** שכל הבנים שלך יהיו מסודרים בחיים בבני חיי ומזוני ואז השמחה והחדווה ישוּבו לשרור במעוניך...

היה זה בראש השנה... עמדה שם חנה במשכן שילה... והיא מרת נפש ותתפלל על ה' ותאמר... וכולם שואלים: מה זה ותתפלל על ה'??? היה צריך לכתוב ותתפלל אל ה'??? ואמר הנפש החיים:

חנה התפללה על הצער של ה'!!! חנה הגיעה במיוחד לראש השנה למשכן שילה... **בשביל לאחל לקב"ה שנה טובה**... והיא אמרה לו: רבש"ע: אני עוד מילא... אני מקבלת באהבה את המרירות הפרטיות שלי... אבל מה איתך?? מה עם השכינה שלך?? הרי אני יודעת שאם אני מרת נפש... אז גם אתה יתברך שרוי במרירות נפש!!! אם אני עברתי שנה של השפלות ואכזבות אז גם אתה יתברך היית מושפל ומואכזב יחד איתי... אנא ממך ה'... אני מתפללת עליך - **ותתפלל על ה'!** אני מתפללת שיהיה לך שנה טובה... אל יבושו בי קווייך ה' אלוקים צבקות... אומר הנפש החיים: זו התפילה הגדולה ביותר... זו תפילה שגם אם בראש השנה אנחנו נזהרים שלא לבקש על עצמנו... אבל להתפלל על הצער שיש לקב"ה בגללנו... על זה אפשר להתפלל...

--- **והאמת היא שזו אחת הנקודות העיקריות שלנו בעבודה של ר"ה:**

הרי אחת הנקודות הכי מסובכות בראש השנה... שמצד אחד זה יום הדין וכל אחד מאיתנו מטבע הדברים קרוב אצל עצמו וחושב על עצמו... כל אחד רוצה לזכות ביום הדין... ומצד שני: למרבה האבסורד דווקא ביום הזה מצפים ממני שאני לא אתפלל על

עצמי... בדיוק ביום הכי גורלי!!! בדיוק ביום שהתפילה בו הכי מתבקשת... דווקא ביום הזה נדרש ממני להיות בתוך עמי אנוכי יושבת ולהתפלל רק על כבוד שמים... **מה הפשט בזה??? מה זה הפרציפ הזה???** תמיד חשתי לעצמי: תביא איזה יום שאתה רוצה שאני לא אתפלל על עצמי... אני מוכן לא להתפלל על עצמי בשבועות... בסוכות... נו... נסתדר עם זה איכשהו... אבל בראש השנה?? בדיוק ביום הכי גורלי?? בדיוק אז להתעלם כביכול מהצרכים הבעורים ליי? למה הפרציפ הזה??

נו... מה התשובה???

אני אסביר את זה בדוגמא: לפני שנבחנתי לשיבה קטנה... הייתי במתח מאוד גדול כמו כל הילדים בכיתה... ישבתי וחזרתי על החומר של המבחן עשרות פעמים... ותכל'ס לא הבנתי את החומר... היה בחור אחד מבוגר שלמד איתי ולמד איתי ולא הבנתי... עד שיום אחד הוא שאל אותי: בעצם למה אתה כ"כ לחוץ מהמבחנים לשיבות?? ענית לו: מה פירוש... אני מפחד ש... ש... שאני לא אענה טוב... ולא אצליח במבחן וזו לא יקבלו אותי... הוא צחק ולחש לי באוזן: זה בסייידר... **אין סיכוי שלא יקבלו אותך!** תבין: אבא שלך הוא אחד מהקהילה פה... ולפי הנתונים שיש כאן בקהילה... הרי אם אותך לא יקבלו לשיבה זה כמו שלא יקבלו אותנו... אז זה בסיידר... אתה יכול להיות רגוע... כשאתה נכנס למבחן... זה בדיוק כמו שאבא שלך נכנס למבחן...

מה שאותו אחד אמר לי... דווקא היה אמור להרגיע אותי... אבל דא עקא!!!! שבדיוק אז הייתי בשיא הטיפש עשרה... והייתי אז בשיא הגישה שאני מבין יותר מכולם... וכמובן שיותר מאבא שלי... ואני מסתדר בלעדיו... ואני לא צריך את העזרה שלו... והנה... פתאום מגיע רגע של לחץ... ופתאום אני מרגיש נמושה ואני מפחד שלא יקבלו אותי לשיבה... ואז מה אומרים ליי? תגיד שאתה בן של אבא שלך...

אבל לא!!! לא רוצה!! אני גדול!! אני מסתדר לבד!! אני מבין יותר!!!!

והתחילה פה מלחמה פנימית... הטיפש עשרה דוחף עם כל הכח להתנער מאבא... עזוב... אני אפתח את הפה... אני אדבר... נראה אותם שהם לא מקבלים אותי... אני אראה להם מה שזה... אבל מאידך הפחד המחלחל והמשתק שוב מחזיר אותי בכח להסתתר מאחורי הסינר של אבא... **נו... מי ניצח??** בסופו של דבר הנס שלי היה שהפחד ניצח... וברגע האמת עמדתי כמו עלה נידף... ובקום להפגין שרירים ולהראות איזה אובייקט עומד לפנייהם ישבתי כמו ילד טוב ואמרתי שאני בן של אבא שלי... ואז התקבלתי... ואם הייתי מקשיח ומנסה להפגין נוכחות ולהראות מה אני לא יודע... הם היו נרתעים מהפרוייקט ולא מקבלים אותי למרות אבא שלי... עד כאן המשל...

זה בדיוק מה שקורה בראש השנה!!!

כל השנה אנחנו בטיפש עשרה... אני מבין... אני יכול... אני מנסה פה ושם... יש לי מהלכים שלימים איך אני פותר את הבעיות שלי לבד... אל תשאל... יש לי תכניות ארוכות טווח... בקיצור: אני מבין יותר...

והנה!!! מתקרב יום המבחן!!!! ומגיעים חז"ל ולוחשים לי באוזן: עזוב...

אל תנסה להיות חכם... אל תנסה לעשות שרירים... כי זה מבחן קשה... יש לחץ גדול... מאוד קשה להתקבל במבחן הזה... יש הרבה יותר מוצלחים ממך שלא התקבלו... בקיצור: את תבא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חיי... כמעט כן אחד לא הצליח ובמבחן של יום הדין...

אך שאם אתה מופיע לבד ומתחיל להפלל ולבקש בקשות ולהפגין נוכחות... חבל על המאמץ... אין טעם אפילו לשלוח תפסים...

אבל!!! ברגע שאתה מפנים שהמשפט שלך זה **משפט לאלוקי יעקב!!!** ברגע שאני מפנים שאני בנו של הקב"ה... ואני ילד קטן... ומסתתר מאחורי הסינר של אבא... אני מצדי לא חושב שיש לי מה להציע... מילת קסם אחת יש לי להגיד: אני בן של הקב"ה!!! ואם אני כעת עומד בדין... אז הקב"ה נמצא פה איתי!!! וגם הוא שרוי בדין!!! אה... ככה??? זהו!!! הכל פתאום נהיה מובן... הכל מסתדר...

זה בדיוק מה שקורה בראש השנה... אנחנו מגיעים עם הרבה בטחון עצמי ומתחילים לירות צרור בקשות... תחנונים... אני מתחיל בבית כנסת טוב... במנין ישיבתי... ואני מכיין... מממזה מכיין... ואיזה בכיות... ואני כל הזמן עוסק ב"איך אני מתפלל" האם אני מתפלל טוב או לא טוב...

אבל אדוני היקר!!! עם כל הכבוד לתפילה המשתפכת שלך הדינא קשיא קצת יותר חזק מזה!!! בוחן לבבות גולה עמוקות קצת יותר תובעני ומלחיץ ממה שיש לך להציע כאן... אז בבקשה... במקום להופיע עם שרירים ולהפגין נוכחות ולהסביר בדיוק מה אתה רוצה... עזוב... תהיה עסוק בייחוס שלך... תהיה עסוק בלהמליך את הקב"ה... ולהסתתר מאחורי הכח הגדול שלו... ולומר: **אני שייך אלי!!! אני איתנו!!!**

במקום להופיע מול השטן ולהתחיל להסביר את עצמך ולנסות להיות יותר צודק ממנו... תעמוד עם שופר ותכריז אני בן של הקב"ה... הוא המלך שלי... אתה יודע מה??? רוצה לשמוע את ההגדרה הכי הכי קולעת? אתה מכיר את הילדים הקטנים האלו... שבגלל מסוים הם פתאום מתחילים ולהתמרד... ואז כשמגיע איזה דוד ומתחיל לתת להם פקודות... מה הם אומרים לו? הם מושכים בכתפיים ואומרים: **אתה לא קובע עלי!!! אתה לא מחליט עלי!!!**

אז זהו!!! בדיוק זו המילה... אני בראש השנה מגיע... ועוסק בדבר אחד:

אתה- הרבש"ע קובע עלי!!! אתה- הרבש"ע מחליט עלי!!!

ואם אתה יתברך מחליט עלי וקובע עלי... אז פרטים נוספים אצלך יתברך... זהו... זו הקודה... הרי בשנה העבודה שלנו התמקד ב"אתה מחליט עלי"!!! אחר"כ... בעשרת ימי תשובה נתחיל לפרטים... נתחיל לבקש בקשות... כי אז... בעשיית הקב"ה נמצא איתנו לבד... אבל בראש השנה יש בית דין... יש מערכת שלימה של מבחן... כאן לא מדברים מידי הרבה... כאן אני צריך להזכיר לעצמי ולכולם את הייחוס שלי... להסכים להסתתר מאחורי הסינר של אבא ולא להמשיך בטיפש עשרה... ככה??? אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון!!! התקבלת!!!